

"Fiinţa umană a coborât din regiunile celeste printr-un proces denumit involuţie. Pe măsura acestei coborâri în materie, în timp ce se îndepărta de focul primordial, ea s-a încărcat cu nişte corpuri din ce în ce mai dense, până la corpul fizic. Exact ca în timpul iernii când, pentru a înfrunta frigul, suntem obligaţi să ne punem nişte haine din ce în ce mai groase, de la maiou şi cămaşă până la palton!

Pentru a-şi relua acum calea spre înalt, fiinţa umană trebuie să se dezbrace, simbolic vorbind, adică să se descotorosească de tot

ce o îngreunează: în loc să caute să adune, ea trebuie să înveţe să renunţe, să se uşureze, să se elibereze.

Acumularea favorizează coborârea. Fiecare gând, dorinţă sau sentiment inspirat de instinctul de posesie se lipeşte de corpurile sale subtile precum chiciura pe crengile copacilor în vreme de iarnă. Trebuie ca soarele primăverii să înceapă să strălucească pentru ca această chiciură să se topească şi omul să-şi regăsească adevărata fiinţă."

Omraam Mikhaël Aďvanhov